

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő iroda:
 Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.
 haván a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak rendkívül esetben küldetnek vissza.
 Kládó-hivatal:
 Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.
 haván az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj:
 Vádjára postán vagy helyben házhöz fordítva:
 Egy évre 30. —
 Félévre 18. —
 Negyedre 9. —
 Egy hónapra 1.50
 Egy szám 6 krajczár.
 Hirdetési díj: 9 hasábos petitors egy-
 sori hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 9 példány díj minden hirdetésért ka-
 lán 30 kr.
 Nyilatkozat: 6 hasábos sor 30 krajczár.

A magyar kormány.

„Granicás világ,” „muzsika világ,” „osztrák világ,” ezek a címelek járják, mióta Magyarországban névleges felelős, és pusztán apró közigazgatási dolgokban intézkedhető kormány van.
 Ha a gazdasági életre vetjük tekintetünket, a kiegyezésben előttünk áll az — „osztrák világ.”
 Ha a keleti kérdésben követett politikát vesszük szemügyre, előttünk áll az — „muzsika világ.”
 Ha a végre a döntő tényezők által a Szent István koronája alá tartozó tartományokban rendszeressé vált üzemeket nézzük, előttünk áll az — „granicás világ.”
 E világok közepett csak a magyar világot keressük hasznát. A mi befolyásunk mindössze abban áll, hogy néha elkunthatjuk magunkat; kurjantásainkra odafelelt nagyot nevetnek; idelelt pedig a kormányt meggrázza egy kissé a hideg. Egyéb aztán nem is történik.

Lehetetlenség volna a föld kerekén találni még egy hasonló nemzetet, mint a magyar. Az üresség, a léhaság, a hiúság, a frázisok rabjai vagyunk. Ezek veszik el szemünk világát, gondolkozásunkat, zsihasztják erőnket és tehetségeinket. A magyar nemzetnek elég, ha megfizetjük vele, hogy néhány embert miniszterré neveznek ki, látszólag nagy hatalom körrel, mint a korona tanácsosait, és tényleg azonban nullára silányuló befolyással.
 Mit ér a sok cifrazás, zaj, affectálé tekintély, a melyet nálunk a miniszteri polozon szemléltetni, ha egyszer csak kissé fontosabb dologban is a magyar kormány amolyan ártatlan mikulás szerepére van kárhoztatva, s azt ropant komolysággal betölti, úgyve „vakulj magyar, ne láss tót” politikát.

Soha nem volt még egyetlen figyelemre méltóbb politikai mozzanat, melynél a magyar kormány férfiai a magyar érdekek megvédésében az erélyvel sikert párosítottak volna. Ők tudják legjobban, mennyire otodik kerekét képeznek a „birodalmi” politika gépezetében, a melyet ma is kamarillaris kedélyességgel igazgatnak Bécsből az abszolút hatalomnak kedvező irányban. Már a tárczaváltás oly föltételekhez van kötve, mint ez Tiszánál is történt, a melyek nem gyökereznek semmiféle alkotmányon, semmiféle közjogi törvényen, s bábbá alacsonyítják a minisztert, midőn férfinak kellene lennie; osztrák dinaszticus érdekek kész szolgálójává, midőn a magyar állam érdekeit kellene megvédenie.

De nagy foku bornírtás, vagy rossz akarat is kell ahoz látni az állapotokat, s mégis védelmezni a fennálló rendszert, minden jogot, minden érdeket eljárszó eredményei dacára. Lehetetlen is felháborodás nélkül nem venni tudomásul, hogy míg a mi sajtónk kézzel-lábbal szid ósvissza mindenkit, a rendszert mégis sért-hetetlennek tartja, s a baj felismerése mellett is, visszarad a radikális gyógykezeléstől, mely nélkül pedig soha sem lesz belőlünk semmi.

Itt van például a Mollináry és a horvátban politikájának, agitációjának egész nyolva. Milyen éktelen kiabálást csapnak még a félhivatalos lapok tisztességesebbjei is. Szidják Mollináryt mint a bokrot. Szemére vetik, hogy granicás politikát üz; megtámadják, a miért semmibe veszi a kormányt, s délszlv propagandát üz magyar pénzből, a magyar kormány tudtával, a melynek csak fizetést hány.
 Ettől az éktelen zsiabjtól ugyan nem fog megijedni Mollináry, míg biztos a felelő, hogy sokkal hatalmasabb pártfogásban részesül, mint a magyar kormány, melynek csupán szinleges a hatalma. Mit ijedne meg egy Mollináry a status képező hadsereg egyik sérthetetlen potentása, a ki Bécsből nyeri a mandatumot és nem Tiszáktól! döntőből helyről kapja az utasításokat, nem a magyar kormánytól; csinálhat magyarellen propaganda érdekében, a mit akar. A magyar kormányban egy sincs egyéb feladata, mint elhazudni, a mit ő mivel; elnézni, a mit merényel, és tetetni, hogy van rá befolyása, a mikor egy dorgáló szót sem intézhet hozzá olykép, hogy azt tekintetbe vegye.

Eszvesztett dolog az Mollináry ellen fordítani a közvélemény haragját, a mikor nekünk nem Mollináry, hanem Tisza Kálmán a felelős. Hiszen ha van hatalmunk egy üzemek után, a minőket Mollináry magának zágrábi residentijából, mint igazgatási gyuonból megenged, nem újságcikkkel lép fel az erély, hanem a kormányhatalom rendes eszközeivel. Elcsapni, a ki nem oly politikát üz, a mely megféle a magyar nemzet érdekeinek és a kormány által képviselt elveknél, ez a mód az, a mely által ad oculos demonstrálnak, hogy ki az ur a Határörvidéken és Horvátországban.

Hja! de a magyar kormány örül, hogy miniszteri nagyméltóságban brillirozhat, újságai által szája járhat, azon tud aztán óvakodik minden lépéstől, melyre kötelessége sarkálna, de a hatalma nincs. S így Mollináry ur tovább is fog grassálni; a magyar kormány tovább is fog neki mézes bököccel szemrehányást tenni; de ép azért a Határörvidéken mégis folyton folytat az lesz a politika, a mely Mollináry ur akar, s nem az, a mit a kormányának akarnia kellene, csak hogy tehetetlenségében keresztülvinni nem képes.

Konstantinápoly, augusztus 10.

(Saját levelezésből)
 Egy orosz hadihajó tegnapi alkonyat felé a Bosporus torkolatáig közeledett és a világító tornyot lödözte!
 E hír keringett 5-én a városban a lakosság bámulatára. — Hát csakugyan lehetséges-e, hogy egy ellenséges hajó annyira közeledjék a török parthoz e tájon a fekete tengeren anélkül, hogy török hajóra akadjon, mely annak ellentámasza?
 Így kérdezték egymást a megszeppent polgárok és a felvilágosított várvá, egyelőre fejét esővála távozta egymástól. A dolog pedig oly tiszta szép orosz munka volt, mint minden más olyan hasonló, mely e drágálatos nemzetnek dicsegetetere válik! Kár is volna valóban, ha a gondatlanul

örkődő török ily tettek elhárítására vigyázatosabban örökdnék. Mit olvason Európa reggel kávé meg csinok mellett? Mindég csak nők és gyermekek öldökletét? Hiszen, az már annyira közömbös dolog. Ujat kell hoznunk, gondolk — és azon meggyőződésben, hogy a Feketetengeren a tétlenül heverő hajórajra egy sem akadnak sehol sem, tettek egy apró kirándulást majd nem a Bosporus torkolatáig. A korályó hajó egy három arbo-czos nagy esavargózós volt, mely nyolc apró gőzbárhával volt ellátva, torpedó szolgálatra. E hajó a fekete tenger partján a Bosphorus torkolatjához közel fekvő Kilia-felé közeledett. A nyit tengeren négy vitorlás kereskedő hajóra talált, melyeket lövések által megállásra kényszerített. Ezek siettek a vitorlát behuzni, mire az orosz hajóról egy gőzbárka közeledett az első hajóhoz és azt megszállván, kényszerítették a hajósokat saját bárkájukat elhagyni. Mind a négy hajó török lobogó alatt járt. Alig hagyta el a személyzet a hajót, az oroszok azt egy torpedó által fölrepítették.

Ez volt a legnagyobb hajó, melynek legénysége 28 szótagnál állott. Ezek után a távolból megállt apróbb három hajóhoz közeledtek egy-egy gőzbárhával. E három hajó közül egy szintén muzulmán volt, míg a másik kettő keresztényeké, örmény és görök hajósoké. Midőn az oroszok a hajókra szálltak, a keresztény kapitányok nagy előkészítéssel fogadták őket azon várakozásban, hogy keresztény létknél fogva nem fognak a török hajóknak sorsára jutni. — Keresztet vetettek, előhozták a tengerészek vérszentjének, Sz. Miklósának képét, melyet az oroszok megpillantva nagy áhítatossággal letették sájkájuk és keresztet vetettek, de még sem kegyelmeztek. Hiába volt a kapitányok kérelme és rimáncódása, hiába hozták elő, hogy ók háborúval nem foglalkoznak, hogy a hajó egyedül vagyunk, s hogy nics másféle kereseti kenyerük, ha ettől megfosztatnak, evvel mindent vesztenek és koldusokká lesznek. Nem használt semmit; az oroszok nem kegyelmeztek. Biztatták, hogy élünk nem történnik semmi és kényszerítették a hajókat elhagyni. Ezekről lesedtek aztán a lobogókat s szent képeket, és mind a hármat egymás mellé köve a fedélzetek végig löcsolták petroleummal és felgyújtották a hajókat.

Midőn az orosz hajó e bátor és vitéz tett befejezte, melylyel a kereszténység felszabadítására indított háború áldozatait ujjakt, teljesen ártatlanokat esotol s épenséggel megint keresztényeket, nagy lelkingyűgöttséggel s vitéz nemzetiégük öntudatában tovább vitorláztak.
 Midőn e hír ide érkezett, nyakra-főre egy hajót küldtek a tengerrablók után, de hasznatalanul, mert a bekövetkezett éj sötétsége alatt szerencsésen ellikantak. Az oroszok evvel be akarják bizonyítani, hogy a török hajórajt képtelen a blokádt fenntartani, és bezeg nem volna oly annyira esodatos mivelet, ha ma-holnap azon tényre virradnánk fel, hogy a demonstráció kedvéért egy-két orosz hadihajó a Bosporus torkolat védelmére létező erődtéseket egy kissé lövdözi.

A hazetéről a legjobb híreket vesszük. Ámbár ezek hivatalosan még közbe nem tétettek, mégis biztos vagyok — forrásonál fogva — hogy valósággra igényt tartanak. Ozman pasa az oroszokat Plevnára újra keményen megverte. Az oroszok az egész terjedelmén vonalon 80 ezer emberrel támadtak, de sikertelenül, és iszonyu veszteséggel visszaverték. Az ágyuharcz borzasztó

volt és borzasztókat művelt. A törökök vesztesége 7 usque 8000 emberre megy, és ha ez az erődítésekben belül lehetséges volt, akkor az oroszok legalább 20—25000 embert vesztek, mint azt egyelőre állítják. — Az oroszok tökéletes fölomb-lásban visszavonultak.

Szuleiman pasa pedig a Balkán inneni részén a szorosokba visszanyomta az ellenséget úgy, hogy már ez oldalon tisztul a levegő. Midőn az oroszok a szorosokba visszahuzodtak, felgyújtatta az erőd-eket. Csak Mehemet Ali pasáról nem hallani semmiféle modulatot, mintha elődnek helye elfoglalásával annak hallgatagsága is reszállt volna. Ozman pasa jelenleg a közönség kedvence és mi magyarok nagy meglepéssel tettük a tudósítást, miszerint Magyarország Ozman pasát az előbbi plevnai diadalért sürgönyileg több oldalról üdvözölte. — A görögök pedig ellenzékenységükben a legrosszabbat hírszeltek, hogy a népből félelmet és meglepédeltséget terjeszthessenek; úgy azt hírszeltek tegnapelőtt, hogy az oroszok Plevná-t bevették, hogy Ázsia részén az oroszok újra előre törnek, és már ismét két órányira Karsz előtt állanak, s mivel a török kormány kedvezőtlen híreket a csatáról nem bocsajt ki, hanem hallgat, néha valóban kétségbeesettek, látszik a közönség.

Ez alatt folynak a száműzetések. A török ebben még a nót sem kiméli s abban tökéletesen helyesen cselekszik. — Néhány nappal előbb egy Arisztarchi hercegnőt távolítottak el, Konstantinápolyból és Chio szigetére az Archippellagusa száműzték. Militiades pasa, Samos sziget elhunyt kormányzójának neje lévén, görög származásánál fogva török ellenes politikába keverte magát és a musztlaknak, kémskedett. Találtak nála Ignatióff leveleket és más kompromitáló papirokat. Különösen arra törekedett e nő, hogy a szultán udvaronczaival találkozhasson, hogy ezektől a császári palota titkáiból hírt vehessen.

Császári Iradó folytán az itélő haditörvény-szék, tagjai már kinevezettek, kik azon pasák és egyébebb főbb rangú tiszték fölött itelni lesznek hivataly, kik e háborúba, kötelesegeknek meg nem feleltek. — Az elnök székét Nanyk pasa foglalja el, ki tudvalevőleg Radif pasa és Abhin. Kerim pasa hadi műveltségét nyit ellensége volt. Az elnökön kívül még hat tekintélyes személy képezi a törvényes szék. Radif pasát jónak találták a fővárostól eltávolítani és csak szükség esetére hoznati őt elő, miért is a herceg szigeteken a mártúra tengerben egy házat béreltek, „d excellentiája” számára, melyben nem igen szorosan internáltatott. Ő hibetöleg száműzetésnek név elöbe, mi a keresztény és török egyaránt kíván, amennyiben ő egy részt a keresztényeket gyűlölte, más részt a törökök ellen gógós volt, fitymalgatván mindenkit. — Különösen az új-török párt örülni fog, ha megszabadul tőle. Abdul Kerim pasa a szegény jó öreg, ki már a krimiai háború alkalmával egyszer haditörvényszék előtt állott, biztatja magát avval, hogy ő nem hibás, amennyiben mitködsére vonatkozó határozott parancsolat a kezében van. E parancsolat meghagyta különösen, hogy az oroszok átkelését a dunán nagyon megátolja, sőt hogy még a Balkanon is erőszakkal, majd visszaveretnek; e mellett azon elrejtett politika tanuskodik: miszerint alkalom böven nyujtasék arra, hogy a bolgárok az oroszokkal kezefogjanak mire aztán a török, velök is úgy bánhat, mint ellenséggel, és azt tökéletesen elértek. — Egy

időben még arról is volt szó, hogy Reuf pasa szintén haditörvényszék elé kerül; mert parancsolatja volt, hogy Joni-Zághra mellett Szuleiman pasa hadseregét várja be és vele együttesen támadja meg az ellenséget, ő pedig azt be nem várva saját szakálára kezdte az offenzívát, állítólag azért, mert nem tudta kikerülni. Most pedig Sumlára küldetett Mehemed Ali pasa fővezér hadseregéhez.

A hadjárat alatt foglyokká tett bolgárok vallomása szerint kitudták a törökök, hogy az oroszok huzamos időn át miként készítették elő e háború következményének esetét. 800 usque 1000 bolgár már évekel előbb az orosz hadseregbe vétetett föl, és kiképzéstetést nyert katonailag. Midőn aztán Bolgárországba törve, a bolgár önkényes csapatokat felállították, e kiképzett emberekből adtak vezéreket a csapatoknak, melyek természetesen bebarangolták a törököktől elhagyott helyiségeket, és felállították a legnyugalmasabbakat is. Így vallanak a fogolylyá tett vezérek. Sorsuk igen egyszerű lesz, felakasztatnak, vagy agyonlövötnék.

Bosnyákországban is legyözetik lassanként a felkelés. Iszmet és Haszán pasák az utolsó napokban megverték Deszpotovicht-ot a felkelők vezérét egy 3000 főnyi csapat élén Behke mellett. E csapat a szó-szoros értelmében tökéletesen tönkre löctetett, úgy hogy csak egynéhányan vezéruikkel együtt nagy nehezen menekültek. A törökök több ezer puskát, néhány ágyút, és több mindenféle hadiszereket zsákmányoltak. Jelenleg Bosnyákországban csak még Banyaluka és Behke körletében tartózkodnak felkelők, melyekkel — mint reménylik — röviden elbánhatnak.

F. hó 5-én felfüggesztetett a „Stambul” napilap a kormány által. A lap egy külön kiadást bocsájtott ki, melyben erélyes és igazságos szavakban tiltakozik ily kénytet ellen. És mi volt az oka e felfüggesztésnek? Az, hogy a „Stambul” igen melegen szolt Midhat pasa mellett.

A háború.

Szuleiman pasa a Balkanon innét sokkal gyorsabban nyomul előre, mint azt a közönségben helyi viszonyok mellett gondolni lehet. Az új „Presse” tudósítója szerint már Zlatariczáig jutott volna, ez azonban valószínűleg tévedés. Szuleiman pasának nem lehet célja árkon-bokron homlokegyenest minden tekintet nélkül előnyomulni, hanem arra kell törekednie, hogy Tirnovát mielőbb visszafoglalhassa az oroszoktól. Egy konstantinápolyi távirat jelenti is, hogy Szuleiman Tirnova felé tart. Az orosz török csapatok tehát, melyek Zlatariczánál vannak, nem Szuleiman, hanem Mehemed Ali hadseregéhez tartoznak. F. hó 15-dikén ugyanis az oroszok Karaziler táján, Ozman-Bazártól két-mérföldnyire kémszemlélt tartva, megtámadták a törököket. A törökök, jól-lehet kevesebben voltak, nemcsak hősiessen visszaverték a támadást, hanem még úzóbe is vették a megfutadott ellenséget. Az oroszok Kezrova felé futottak, mely Zlataricza közelében fekszik. Kezrovához érkezve segélyt kaptak s visszafordultak az őket üldöző törökök ellen, de itt újabban megvertek. Ezen üldöző török csapatok vannak tehát Kezrova mel-

relye minden lépéseket, s az ég áldása nem fog elmaradni.
 Szeme találkoztott Kláudiaval, s abban valami bűnbánó kifejezést tapasztalt, mely tudta elgondolni miért? tán Béla megerkezésé miatt? meg kell mutatnia, hogy ez neki nem faj, erre el volt készülvé, sőt ürvend ha minél előbb megszabadul ebbeli gyötrelmeitől mik szíven rágódnak. Azt hitte, ha Kláudia egyszer Szombathy néje, könynyben meggyűszik sorsában, mint a min valótlanit lebeben. Szombathyhoz közeledett, ismételtve megölelte, s hátálán örömet meleg szavakban fejezte ki megerkezésén.
 — Anyi varatlan öröm, mint ma engem ért, mond Vízakny, az életben nem sokszor fordul elő, meg is kívánom ünnepelni méltón. Margit, Aladár, az eljegyzést még ma megüljük.
 Margit hálással jártatá végig szeméit jöte-vőin, s aztán éghez emelte. E tekintetben egy egész kötet magasztos ima volt leírva.
 Aladár pedig elragadtatással tapsolt.
 — Ne is késsünk, folytatá Vízakny, hanem menjünk, adjuk tudtára Biri hugomnak, s hívjuk meg a szertartásra.
 Aladár összerázkódott, félt e jelenettől.
 Vízakny Aladárt és Margitot teljes fogva mondá:
 — Menjünk.
 — Kedves atyám, az any any könnyű ám, inkább mennék egy üteg ágyu elé.
 — Eh! bátorság, biztató Vízakny Aladárt.
 — Isten neki, ha lenni kell.
 Báró Blumenthalné őt egy rémséges német regény azon jelenetén lelkesült, midőn a várkisasszony birhatásáért lovagok szálltak sikra; arany és ezüst ezimerekkel kiver vértékben, nagy lengő tollas sisakokban, s aczél pikelyes ingben jelentek meg, csak egy találkoztott egyszerű feketében. A viadal folyt, s a gyászvitéz egyike a másik után legyőzte, azután jött a várholgyéhez pályadíját annak kezéből elfogadni. A kisasszony ájuldozott, hogy ő színeit ily kalandor kinezési, tán nem is lovagnak nyujtas. Az ismeretlen győző letérdelt, sisakcsíkját feltolta s oh öröm, oh meglepetés, a herceg volt.
 A jelenetek csak rövid kivonatú tartalmát

említem, mert az természetesen le volt írva hatáson, tele megdöböntő változatokkal, és vér-fágyaló jelenetekkel; mint tört meg a nap fénye a ragyogó sisakon, a szél hogyan lengteté a hosszú tollat, mint kiáltotta ki a hírnök a viador nevet, hányasszony érzett szívszorulást s sápadt el a várkisasszony, hogy repültek a kopják a légbe s a lovagok a földre; és több eféle lélekemelő dolog, aminek hatásos vége, mint emlitém az, hogy a fekete lovag herceg volt.
 A báróné visszafojtott lélegezete ép most tört utat. Ezen benyomás hatása alatt jelentette elméjét, hogy érzéseinek annál szabadabb folyást engedhessen. Ekkor lépett be Vízakny fivával és Margittal.
 — Minek köszönhetem e ritka szerencsét? ezzel fogadta őket a báróné miatlalt fölkel s két lépést tón előbb.
 — Csaldái ünnepélyről akarunk értesíteni. Szombathy Béla megjött.
 — Ugy? örvendek.
 — Azon felül eljegyzést tartunk.
 — Tudtomra már eljegyeztek.
 — Kláudia és Béla igen, de ma Aladár és Margit eljegyzését ünnepelek.
 — Mi . . . mi . . . ? töredézé a báróné, s minden szótagnál egy-egy lépést botorkált hátra.
 — Aladárnak Margit araja.
 Ez sokkal több volt, mint a mire a báróné csak eljáhaltna, vagy görösköbe eshetnék. Szánalom volt erre a szegény nőre nézni, úgy eltorzult minden vonása.
 Aladár segélyre sietett, mert el volt rá készülvé, hogy összeresekd.
 A báróné elkapta karját, s egész magánkivül rávált:
 — Ne érints szerencsétlen!
 — Édes Birim, könyörgőül Vízakny, térj magadhoz.
 — Való az a mit mondtál?
 — Szent és igaz.
 A báróné roskadozó léptekkel tántorgott a falhoz, s onnan a diszes keretbe foglalt családi ezimert letépvé a földre dobta, s szókált:
 — E szerint ez értékelenné vált.
 — A mennyiben a mai kor tudomány, szel-

lem, ipar és emberies gondolkodás után állítja ki a legbecesebb ezimereket.
 — Sülyedt kor! és ti a nagy ösök méltatlan utódai. Küldjétek hamar eselédeteket, pogyászolni akarok.
 — De miért?
 — Nem akarok bünrészesed lenni, s minél hamarabb elakarom hagyni házadat . . . nem a te házadat, az ősi házat, melyet beszenyeznem nem itézel.
 — Mérsékdél kifejezéseidet.
 — Bár méltosdom engandó, hogy elég találd szavakkal éljek. El innen, el! mert mindjárt megülök.
 — Kell hogy figyelmeztesselek, én nem adhatok neked annyi évpenzt, a melylyel állásod és igényeid szerinti háztartást vihesz bárhoi is. Mielőtt elhagynád házamat, gondold meg mit cselekszel.
 — Ép úgy kegylenedez, mint tanácsodra sincs szükségem. Megválok ettől a romlott világtól, s záródába megyek. Imádkozni fogok, de neked hálátlan, mond Aladárt megfenyegelve, ott sem fogok megbocsátani. Kezével kegyes elbocsátást intett.
 Vízakny mosolya ezt látszott kifejezni: megtettem mit az illem és rokoni kötelesség megkívánt, s könnyű vállonitással a fiatalokat elvezette.
 Blumenthalné modulatlan, s megüvagosodott szemekkel nézett utánuk, majd ideges rángatózás fogta el, míg végre kimerülten roskadt a pamlagra. Ekkor megpillantá a könyvet, melynek élveztében ily kibellázott módon lón megzavarva, s felsőhajított.
 — Boldogok ti, kik abban az arany közepkorban éltek!
 Margiton ropant levertség von erőt.
 — Mi lelt? kérde Vízakny.
 — Istenem! sóhajotja egész magindulással a lányka, a báróné miattam elhagyja a kastélyt s záródába megy.
 — Dehogy hagyja, dehogy megy; majd egy darab időn át duzzog, aztán mindnyájunknak nagylelkűleg megbocsát. Ezt már ő úgy szokta.
 Az eljegyzési ünnepély, melyről a köztizte-

letben álló derék apát ur sem hiányzott, valódi ünneppézzéggel lón megtartva.
 Vízakny öröme hártatlan volt.
 — Margit és Aladár gyönyör tengerben uszott.
 — Mily boldog a mi kis Margitunk! e megjegyzést Kláudia Turkevnyhez intézte, ki azonnal így válaszolta rá:
 — Lehet-e más, mihint a kegyed oitalma alá rendelte az ég.
 XV.
 Izgalmas napok.
 Vízakny úgy érezte magát, mintha háztája egy darab volna a mennyországól; a maga egyszerűségében és visszavonultságában oly családias, kedélyes és mukszfélet feljödött ki, a melynek becsét ily kiváló családiföld birta fogni. Gyermekei boldogok; a nép, mely környéje elégtűt, hálás és elismerő; Turkey korszakot alkotó műveltekkel gazdagítja a vidéket, és mind ezekben neki nagy része van. Ez szívet örömrámlattal töltte be.
 Pedig nem egészen volt igaz; ha beláthatna Kláudia eszmévilágába, szép egén a legvirányosabb remények felett oly felhők toronyosulást vehetné észre, a melyekből villámok fenyegetnek. Szerencsére arról sejtelve sem volt.
 Kláudia most, hogy közeledni láta a döntő pillanatot, napokint vesztett hőies elzántságából, s néhányszor volt azon a ponton, hogy atyjának fölérdie lelki viharát, de visszariázottva azon gondolat: Atyjám az lesujtáná, hisz régi óhajútsa s kedvenez eszméje volt Bélat vejenek tekinteni. És nem fogadtam-e teljes örömmel, gyermekie elragadtatással az ajánlatot? nem borultam-e atyjám keblére mint boldog, igen boldog leánya? és most azt mondjám megváltozott eszem, szívem s akaratom, én óhajútsódot nem teljesítem, s adott szavamat megszegem. Én hoztam atyjám fejére a bánatot és szegységt? soha, inkább meghalok.
 Máskor meg Béla előtt akart nyit lenni; ő oly nemes, jóindulati és részvevő, ha küzdelmet, érzéseimet neki fölérdieznem, szemrehányás nélkül kész volna visszavonulni, de szive megszakna. Megöljem őt, ki annyi gyöngédséggel szeretett, oly igaz barátsággal halmozott el gyermekem óta? nem, nem! ha áldozat kell, legyek az én.
 (Folytatás következik.)

ével — ami vagy jog-
 r 8-káig az azon eset-
 vendégloben hivatalnak az
 ást kijelölt, zen lakásra k kiszemen-
 on-Püreden, 8-káig na-
 szolgálók a entkezők a vaslatokat kor a ház-
 lasztandók. állomásra, edre szál-
 an gőzöson
 át érdeké-
 tésében em.
 Béla.
 100 Napi
 napra ár
 ft ft kr.
 150 1 50
 100 1 —
 80 — 80
 70 — 70
 100 1 —
 100 1 —
 170 1 70
 100 1 —
 100 1 —
 80 — 80
 170 1 70
 80 — 80
 170 1 70
 80 — 80
 120 1 20
 350 3 50
 350 3 50
 70 — 70
 2340 23 40
 fenntebbi
 et,
 gy, idült
 gy, idült
 beteg
 3 óráig,
 ajá,
 azon-
 mint
 zón-
 den
 őr-
 ket
 és
 vá-
 net

lett, ezek pedig Mehemed Ali hadseregéhez tartoznak.

Tirnova valószínűleg heves harcok színhelye lesz, mert az oroszok megerősítették a lehetőleg tartani fogják. Cserkasszki herceg, Bolgárország kormányzója és Zankoff alkormányzó már megéreztek a szélét a készülődő levő zivatarnak s Tirnovát siettek jövelő elhagyni.

Mehemed Ali, ki eddig határozottan védelmi állásban tartotta magát újabb hírek szerint támadólag kezd fellépni. Hadserege most már kétségkívül érintkezésben van Szulejmanéval.

Oz man pasa előnyomulásáról nem érkezett újabb hírek. Orosz részről azt hiszik ugyan, hogy egy török gyalogszázad a 14-én két század lovassal Plevnába Tucszenica felé nyomult, de az orosz tüzérség tüze elől kénytelen volt visszavonulni; a hír azonban nem hiteles, mert Tucszenica a pleyna-lováci vonalon tehát a törökök birtokában lévő, oda szátságos volt a törököknek nyomulni.

A török hadsereg az utóbbi időben jelentékenyen megerősítették. A Szulejman pasa által Albaniból hozott 25,000 emberen kívül 12,000 ember a kaukasszi partokról, 14,000 Smrynából, 4000 Egyiptomból s 8000 Syriából csatlakozott az európai harcmezőre kiküldött sereghez. Várnából naponta jönnek kiszolgált katonákból álló zászlóaljok, melyeket azonnal Sumlába vezényelnek s ott fegyverekkel ellátják.

Orosz csapatok és tüzérség folyvást vonulnak át a Pírgosznál, Ruscsuk közelében vert híd. Az oroszok Ruscsuk bombázásával iparkodtak a törökök figyelmét a tájóról elterelni s mint látszik, sikerrel. A törökök nem gyanítva mi történik közelükben, megelégedtek a bombázás viszonyával. E bombázásról azt távirják Pétervárról egy görnyisztudni, folyó hó 16-ikán két hivatalos jelentés nyomán, hogy a szloboziai orosz ütegek 14-én megkezdtek a tüzelést Ruscsuk ellen s ott nyolc gőzmozdító összelőtték s a ruscsuki ütegeket elhallgattatták. 15-én reggel 4 órakor a törökök nyitották meg a tüzelést Gyurgyevo ellen; a tüzérségi harc egész nap tartott.

A legközelebbi orosz hadműveletekről a „Pol. Cor.“ tudósítója hálomással utána írja, hogy a Sístov-Bjela-Tirnova és Plevna közti koncentrált hadállásnál a török seregnek úgy látszik, hogy a török hadállást Ragradnál Otlenicza mellett való dunai átkelés, s Turtukajból Razgrad felé történő előnyomulása által szárnyban akarják fenyegetni. Egyidővel erős csapatok fogadják Tulesánál a Dunán átkelőket. Midsidi-ig vonulni, ott Zimmermann hadtestének egy részével egyesülni, Bazardisón át Pravadi-ig vonulni s a sunlai török sereget hátban fenyegetni. A Zimmermann-hadtest zömöké fennmaradt az érintkezési Tulesából előnyomulása s a Turtukajból működő hadszakszok között. — Etudósító még nem tudja, hogy az oroszok főlhagytak a döbrudsal hadművelettel, s minden haderejüket a Jantránál törekednek egyesíteni. Azon haderő, mely Ruscsuk közelében most vonul át a híd, Zimmermann hadteste s ezenfölül még az Oroszországból utána indult csapatok is ide vannak rendelve. A barbosi-vasuti híd, az utóbbi napokban 10—12 ezer katonát ment át. A Krüdenér hadtestéhez csatolt erősbítés, melyek a sístovai hídokat ketek át, legalább 30,000 főre rughak, ugy hogy e hadtest, beleértve Anghelescu vezetés alatt álló 10,000 főnyi románt is, legalább 100,000 fő erős. A vele szemben álló török hadsereg legalább 20,000 fővel gyengébb. Azonfölül a centrum, a czárevis vezetés alatt álló 80,000 ember szilárd összeköttetésben áll a Krüdenér-féle hadtesttel.

Az orosz dunai hadsereg legközelebbi erősbítés az 1. 2. és 3. granátos hadosztályból, a 14. lovas hadosztályból, a testőrgyalogságból és lovasságból s végül négy zászlóalj vadászokból fog állni, csak hogy ezek nem egyhamar érkeznek a harcmezőre, kivált ha megvalósul azon hír, hogy a barbosii vasuti híd leszakadt.

Herzegovinából jött sürgönyök jelentik, hogy a főkölök több ponton megverettek.

Az azzsiai harcmezőre Tergukazoff tábornok, miután erősítést kapott, vissza akart nyomulni — ahonét kiűzték — a török területre, hanem hát Izmailt a pasa föltartotta. Orosz részről ezt ugy adják elő, hogy Izmailt a pasa fölhagyott a további előnyomulással s meggyőzik, hogy Izmailt a pasa főserége mintegy 40 zászlóalj, számos lovasság és 55 ágyú, s mindez most a nisini szoros-ut felé összpontosul.

A szerb minisztérium leköszönt. A fejedelmek lemondást Sztaszé Mihajlovisz miniszterelnök visszalépését követően megtagadta az összes többi miniszter megtagadta tisztségüket s miniszterelnök Ristitsics nevezetett ki.

A varsói helyőrség rendelést kapott, hogy 20-án induljan a harcmezőre. Az orosz kormány a Rau és társa féle vasgyárat 150,000 bombát rendelt, a melyek egy része a Vissulán már Varsóba érkezett.

A török kormány Bosznának és Herzegovinának Ausztria-Magyarországgal határos kerületeiben elrendelte az ostromállapotot.

Azsiában ötezer kurd éjelen elhagyta Bajazidnál Izmail pas hadtestét, hogy Van körüli megvédjék szülőhelyeiket, melyeket Alikhan, perza kurd főnök megtámadott.

Konstantinápoly, aug. 8.

(P. C.) Az itteni mohamedán népesség közt még mindig nagy öröm és lelkesedés uralkodik a török fegyverek győzelme fölött. Sőt azt is remélik, hogy az oroszok rövid idő alatt kénytelenek lesznek a Dunán visszalépni. A kormány nem osztja ezen optimisták fölfogását, s ellenkezőleg azt hiszi, hogy a háború sajátképen csak most kezdődik. Ennek tudatában minden megtesz, hogy az ellenség a legmakacsabb ellenállására találjon. Legutóbbi rendszabályai közül megemlítendő a jobbra ötven éves s idős férfiakból álló, második osztályú mustehafizek behívása s egy polgárorség alakítása Konstantinápolyban. A mustehafizek ez osztályát 100—140,000 emberbe becslik, kiknek legnagyobb részét Aszia fogja szolgáltatni. Ezek behívása utolsó segély-forrást ad ehhez. Megmarad még a tómegek felkése. De ehhez csak az utolsó pillanatban nyúlunk, midőn a proféta zászlaját bontandják ki.

A polgárorség zászlóaljaiba felvétetik a fővárosnak 20—40 év közötti férfiakból álló, az alacsonyabb korúakból vettettek, kik valamely rangot vagy hivatalot viselnek, vagy legalább irni és olvasni tudnak. A tiszteket hadnagyként fel a parancsnokig a hadügyminiszter nevezi ki részint az activ hadseregből, részint polgári hivatalnokok közül. Az államhivatalnokok megtartandják hivatalukat. — Minden zászlóalj tényleges állománya 5—800 emberből fog állni. A fegyvereket s lökészeket a katonai kormányzat szolgáltatja. A zászlóaljak a fővárosban kívül alakított táborban gyűlelnek össze. Szükség esetében szét lesznek osztva, hogy a városban fenntartsák a közrendet és nyugalmat.

A polgárorség tagjai nappal vezérbiztosok, rendes foglalkozásukat s az éjelen őröket, de felhívás esetére a nap vagy éjelen bármely űrjában a táborba kell menniük. Fegyverek a táborban vagy a hadügyminiszter által e czélra kijelölt lakortyokban őriztetnek. Ezek főbb intézkedései a „császári polgárorség“ et életbe léptető rendelkezések. Djevdet pasa elnökelté a serakeriatuhan egy bizottság foglalkozik a polgárorség szervezésével.

A felvidéki muszka agitáció.

S. A. Ujhelyből vettük és adjuk a következő sorokat, a melyekben a rendelkezési jogosult szempontot fölül van több érdekes dolog:

Az „Egyetértés“-nek közelebbi számában a zemlen-mejei g. katolikus lelkészek, különösen a s. a. ujhelyi g. katolikus lelkész és főesperes Pesztor Tamás*) hazaelles müködséről közzétett eseményeket hajmeresztő olvasom én is. És pedig nem azért, mintha engemet a muszka rubelek forgalma megelépet volna, mert hiszen ezek esengéséről, Magyarországon való forgalmáról országgyűlésünkön is volt már szó; sőt a poro z követelt tett beszélgetés alkalmából gróf Andrássy külügyminiszter ur is figyelemre vette le rubelek keletkezésére. Hanem megelépet különösen azért, mert Pesztor Tamás van gyanusitva nemcsak, de határozottan vádolva is.

Igaz, hogy én a főesperes urral háznál és házamból számos évi tit lakásom ideje alatt keveset társalogtam; de másoknál történt találkozás alkalmából hittem és meggyőződésem szerint politikai nézeteket teljesen felismertem, és ennek következtében határozottan állhatatam: hogy ha csakugyan igaz volna azon közvélemény, akkor az ország veszne lenne, és ki van vetve a háló kormány férfiak híre tudta nélkül sokkal előbb, mint hitték volna. Én azonban a gyanusítást alaplatannak tartom.

Pesztor Tamás ur mint lelkész butaságos ember levén, háznál épen úgy mint a kálvinius-táktól, pápistáktól és izraelitáktól is az egyházilag elintézés tekintetéből gyűlések tartanak. Tart ünnepnapokon és más alkalmakkor is nyitott házat, és mint barátságos régi magyar táblabíró, vendégeket is megélt és ellát. És bár az első esetben kizárólag a szives látás esetében pedig kiválólag és „nagyobbnak számban a g. katolikus vallást követők vesznek is részt a tanácskozás és szives látásban; a tisztelt főesperes urról azt, hogy az ily alkalmak hazaelles czéljai elérése használna fel, annál kevésbé hiszem, mert feltéve, de meg nem engedve, hogy ilyesmi történék, mint a magyar közpödszéd tartja, azt a tyuk is kipárná. Van nekünk egy „semper vigilans“ férfunk az ébren alvó fősípón, a ki azt is nyilván tartja hivatalos és hajnalöltöt estig elfoglalt szobájában, hány perczet késett el egyik vagy másik tisztviselő. Az ő híre nélkül, vagyis a nélkül, hogy ő a s. a. ujhelyi bár titkos tanácsközöskörül tudonást ne nyert, és ha olyas mi történt, rögtön ne intézkedett volna: tanácsközött igen bizon lehetne tartani. *)

Mind a mellett, mert 1848-ban esküdt koromban történt, hogy a sztrópokl járás bűzők szolgabíráját Jekelánessy Sándort is anélkül fogták el a Sztrópokon a muszkaik, hogy a muszka közöl létről az akkori magas kormányzat tudomása lett volna, nem látom feleslegesnek a magas kormányt. Otceronak következő szavairól figyelemre: „Vident consules nequid republica detrimenti habeat.“ Felhívom, mert városunk főtisztjainak legkitünőbb helyén több baráttal hallottam és pedig elézett esek nehány nappal, hogy egy bár megélt szakszer ember, a „veres-ókor“ nevé végéig bérhözött „Szeged“ meg szent hallattára, azzal fenyegette: „Magyár zsidó, jön a muszka, vége a töröknek, legelőször is üteket zsidókat fogunk a muszkaikkal kiraboltni.“ Albert Pál.

A fővárosi közéleti bizottság mai ülésén a következő távirati intézete lett: A mérnoki hivatal bemutatja a városrész, kik golyó és iskola utca csatornázási terveit, melyek az icip csatornázási programma fel vannak véve s 23,059 ft. költségű a budgetben is bennfoglaltatik. Semmi kifogást sem emelt ellene a bizottság. A gabler utca-i háztalajmunkák azon utca csatornázásáért folyamodtak megint, de mivel e művelet műszaki nehézségekbe ütközik (én és a csatorna csak a körút talajmunkáinak befejeztével építhető ki) a mérnoki hivatal véleménye alapján sajnálatos elutasította. A várkert építő bizottság a várkert alatti járdá magasságát kitűzteti kéri. A bizottság kiküldte Hofhauer és We-

ber urakat, hogy Ybl és Székla urakkal, meg a mérnoki hivatal közbejöttével a helyszínen tegyék meg az előtanulmányokat azon miniszter rendelkezés alapján, mely a rakpartot meghatározza. A Szabolcs utca megnyitására czéljából. — Szükséges telek résznek megszerzése végett a tulajdonosokkal alkudozni Mendl István és Pucher urak kiküldetésén, feladatukban szerencsésen jártak el, s a telek negyzögétől 17 birtok aludták ki, mi helybenhagyván, az eljárónak közösen szavazatot, A Szonyd-utca szélesítésére 22 [] szükséges lenni Burján Sándor telkéről. A kártalanítási ár 15 ftban állapított meg negyzögövel. Hárís Gergely városbírói házának telkéről a ter szabályozására esetet 25 negyzögöl. Kéri a kártalanítást negyzögölenként 1200 mondd értékelt szaz ftban megállapítani. A bizottság úgy jart el mint a Lyka-ház telekresek becslesek. A kártalanítást 400 fttal ajánlja ölenkint felvenni, bár Hárís telek homlokzatából mitsem vesztett. A közmunkatársaság megküldte a volt 6-budai terület szabályozási terveit, melynek megállapításánál a fötökintet az ottani zig-zug utcaik kiszélesítésére fedtetek. A nagyobb mérvű a mérnoki hivatalnak adottott ki. A tervek a bizottság természetben egy héti kéteig lesznek a tagoknak megtekintésül. Erre az ülés véget ért.

A török sebesültek részére szerkesztésük-löz ujjában a következő adakozások voltak be:

Bartalos Ödön küldeménye 17 ft 60 kr. Fischer Frigyes és Seligmann

Aladár	—	frt 61 kr.
Babó Szendrei Irma	és 1 német 5 fillér.	5 ft — kr.
Elhöz adva mult számunk ki-mutatását	774 ft 17 kr.	1 arany és 1 lira.
Az eddig begyűlt összeg	797 ft 38 kr.	1 arany, 1 lira és 1 5 fillér.

A Bartalos Ödön által beküldött összeghez a következő adakozatok:

Nechner Nándor 1 ft. Déri Ferenc 1 ft. N. N. 2 ft. N. N. 1 ft. N. N. 50 kr. Barla S. ügyvéd 1 ft. Salamon Miksa 50 kr. Vezél Jakab 1 ft. Selhara 20 kr. Petrusz 20 kr. Margulit 20 kr. Traubeman 20 kr. Kaszál 20 kr. Kardos 50 kr. Réjas Pál 40 kr. Práger 20 kr. Irrek 20 kr. Kohn 30 kr. Marjehoffer 1 ft. Erdészky 1 ft. Nagy Sándor 1 ft. Verbeil István 1 ft. Fetich Károly 1 ft. Szabényi Lajos 1 ft. Bartalos Ödön 1 ft.

UJDONSÁGOK.

Személyi hírek. Tíza és Szell Kálmán miniszterek Budapestre e hó 20-án. Trefort Ágoston 18-án tér vissza. — Gr. Andrássy Gyula vasárnap Ischbe utazik. — G. Raef alá-bornagy a honvédszervelet megalakítását végezt meg Erdélyben ment. — Danjanich János most Gömörmegyében, Vályban tartózkodik s ott kegyeletlen óvások tárgyá.

Az angol tengernagyok leg-fiatalabbja, Codrington meghalt. Móg „csak“ 68 éves volt.

Az udvarias porosz tiszt. Hasonló alkalmakkor mindig merülnek fel (persze utólag) „történelmek“, a melyek, még ha megsem-meltek is, érdekesek maradnak. Az ischli szántárlakódni egy fiatal brunschwígai nőt azt vette a fejébe, hogy Vilmos császárnak elutasítását okrokat nyujt át. Miután már három órával előbb állást foglalt a szállókapujánál, végre lejtta lepesón a szék, kic azonban nem ismert; környékétől megkérde, mit csinál a szász, s mikor megtudta és ez már a kocsiak készült szállni, egy m-ilettel letró porosz tiszt főkér, nyujtánát névben a drága bokrokat, a császárnak. A tiszt azt udvariasan átvette a nőtől s odanyujta a császárnak, és egy-szerűen megvitté az ajándékokonkat barátságos mosollyal a legmagasabb közönetet. Nagy meg-üdösdéssel látta azonban mindjárt nyomban a nő, hogy a szántárlakódni porosz tiszt a német szász mellett foglalt helyet s kérdésre, kicsoda az a tiszt? az nyerte feleletül: Ferencz József.

Az orosz barbarság elő me-nkül mohamedánok és keresztények segélyezése iránt Angliában rendkívül nagy mozgalom uralkodik. Az angol zsidók magok is nagy tevékenységet fejtenek ki. Bourdett Coutis báróné 10,000 ftot küldött a portához.

A Mohácsról tegnap ideérkezett személyszállító hajón az egész utazó társaság tépest készített a török sebesülteknek s mire ide-érték, 18 kgr. állt készen. A hajón volt horvát nők is szivesen segítettek. Az avult vasznat egy tonlamegyei asszonyg osztotta ki.

Konstantinápolyi félélemben. A mult péntek és szombat közti éjelen Konstantinápoly előtt, Kilánál, mely a Bosporusnak Fekete-tenger feléi torkolatánál fekszik, várattalul egy orosz hajó jelent meg. Itt torpedó segélyével leg-borított egy török vitorlást és petroleummal két görög hajót is felgyújtott. A jármű távozása előtt néhány agyulvót intézett a Kilia mellett elhelyeztet ütegre, mely szintén lövésekkel válaszolt. Az agyulvó a Bosporus több falujában hallható volt, nagy rémületet okozott, mely a szultáni palotáig is elterjedt, hogy ott hittek, hogy a fővárosban vé-rengés támadt. A szultán egészen felindulva magához hívatta az összes minisztereket, s a Dolma-Bagdás magaslatán állomásozó csapatoknak meg-rendelte, hogy tartsák készen magukat. Csak reggel 2 óra tájban tudták meg az agyulvó okat. Két pánzélos hajó azonnal a Fekete-tengerre sietett, de az orosz járműnek már csak hült hely-lyét találták.

A králeviczai „Primorac“ Karonczáról a következő távirati közölemény hozza az ottani négyüléséről: A f. hó 13-án tartott itteni négyülés, melyen 2000-nél több pol-gár vett részt — egyhangulag s a legnagyobb lelkesedéssel fogadta el a következő resolútiót: „Törökországunk fennállási joga Európában taga-dásba vétetik; (hm.) a Törökország megbuktatására czélzó hadi vállalatok sikerére Isten áldása keréti, s kifejezés adatik abbéli kívánatnak is, hogy Ausztria-Magyarország is actióba lépve, hódítsa meg Boszniaát és Herzegovinát.“

A biszádi fürdőből írják lapunknak, hogy ott igen élénk az idegy. A fürdő sok betegségre hasznosnak bizonyult gyógyvízével az egész környék betegét oda eszalgotja. De szivesen rándulnak oda ki egy-két jó nap kedvéért Szatmár megye egészségesei is. Ez idén Budapestről is volt néhány beteg gyógyulást keresni. Ezek nagy-on elismeréssel nyilatkoznak az ottani fürdőorvos-ról Török József úrról; ellenben panaszkodnak a bérlek ellen, kik nem a szenvedők igényeire, hanem inkább a multakora gondolnak. Hibáztatják külön-ösen azon szabályt, hogy a fürdés tartama egy fél órára van szabva; a mi csakugyan igen kurtá idő. Ennyi idő egy órák a felöltözésre és levetkőzésre kell, fürdésre azért semmi sem marad.

Milyen legyen a huszár? „Erre arra“ teremtett, hát így néz ki a „magyar huszár“ mint kend, nem szegényi magá? Egy magyarszárnak mindig úgy kell kinézni mint egy becsi dámanak; még akkor is, mikor ellentéte küzd, az ne keze piszkolják, hanem fegyvere-sulyát érzeze, csak a kozák mosdatlan disznó, —

Érti kend? Emigy magyarosan korholta le a gyakorlatra kirendelt huszárokat egy közlegényét, kiknek piszkos volt a keze, a szakaszvezető. — A porosz katonái hetilap leg-újabb száma hivatalos formában közlése teszi, hogy Rudolf főherceg és trónörökös kinevezetett a 11. számú brandenburgi uhános-erred tisztelebeli tulajdonosává.

A párisi kiállításról az éjjeli póstálát következő tudósítás érkezett. A kiállításra nemzetközi juri 300 francziából és 350 idegenből fog állni. A szakbírálok, 175 franczia és 150 idegen 1878. január elejéig megalakulnak, a kül-földiek saját kormányaik kijelöléséi szerint, s a francziák a franczia kormány által kinevezve. A júni jusus elejétől szept. elejéig működik. A jutalmakat 1878. szept. 10-én osztják ki. A jutalmak állanak: a földművelési és iparszakra 100 nagy jutalom (kézpénzbeli), 1000 arany, 4000 ezüst, 8000 bronz-éremből és 8000 oklevélből; a műrekekre 17 érem s a művészi szakra 32 elő, 44 másod és 48 harmadrendű éremből.

Meggyilkolt személyt asszony. Egy bajorországi faluban nemrég történt menyeg-zője egy molnár sző leánya szive választójával. Az esteebd után, mikor a táncz java is elmúlt s a menyasszony nász-szobájába vonult illi alg hogy körütekintette magát, várt vélegénye helyett behatott a szobába egy fiatal ember, egy katoná, ki pár napra kért szabadságot, — s bajonetttel agyonaszurta a menyasszonyt. A katoná szeretete a leányt, s egykor némi viszonya is volt vele. A gyilkost elfogták s katonai bíróság elé állították. Tettet nem is akarta tagadni.

Derék városok. Csaba és Békés között lóvonatu vaspályát terveznek. Csabán erre nézve már előmérések történtek.

Nyilatkozat. Az „Egyetértés“ folyó hó 15-én névtelenül, 16-ik számban már Szabó Lajos nevezetel az ujdonság rovatban nem-velen kapcsolatban czífolatok jelentek meg a f. évi és hó 14-én megjelent azon hír ellen — mintha Schmid Ödön áll. bíró ur, Szabó Lajos és társai ellen az elemlem — gonoszul kére kerített — becsületlen megemmisítésre tervszerűen kidogolt vádgyekről, vizsgálat lenne elrendelve. — Ha a czífolatok nevetem nem érinteték volna, én ok-veltenül szólanul hagynom ez czífolat híreket. Mivel azonban úgy lettek e czífolatok közübe, miszerint azokból rém hátrány származhatnék, kötelemnek tartom a valóság kiderítésére magát a be-szürtető határozat idovelatkozó részét közölni, mely így szól: (Szóul szóra a 16.216.877. sz. a. határozatban). A napló IV. sz. a. iratok alap-ján Ott Ferencz, örkényi jegyző, Kanik István és Seneck János örkényi lakosok ellen — fann-forogói látszó titlont eszelőseknéy megtorlása tekintetéből — valamint a napló VI. sz. iratok szeriint Schmid Ödön albiró ellen — és Szabó Lajos al-jegyző ellen emelt vád, úgy a mentő al-pu-áltauk esalt bizonyítvány nem helyeseb-letéld midőn lett beszerzése alkalmából fennforogó látszó tiltott eszelőseknéy elbirás és meg-torlása tekintetéből a vonatkozó vizsgálati irat-ot, illetőségekhez visszazármaztatni rendeltet-tek“ stb. Ocsátr Zsigmond. (Látunk a fentebbi sorok hitelen erdejét az indokoka-ka al-úgy, így semmiféle czífolatnak nincs többé helye abban, hogy a fentnevezett irak ellen a vizsgálat megindult. Nem állhatjuk azon-ban meg szó nélkül azt a modort, hogy Szabó ur első hírnéket minő hangon akarta czífolni, s hogy, ha valót ígért, hát ma már a sajtpörök is megindult. — Ez ügyet lapunkban befejeztük.)

Bukarestből. A tarsadalmi élet — írják — az orosz vesztések folytán igen szomorú szezétt, növeli a lehagoltságot, hogy bárki még legmeghibtebb emberével sem meri nézetét és panaszaít közölni, minthogy nem biztos, vajon más napon nem idézték-e be a rendőrfőnökhöz. A „spionage“ legmagasabb foka uralkodik a városban; közel szaz 8—10 éves gyermek huz ha-vontékn 60 franknyi fizetés kémdésért, és nem egy polgár hurezerlatot már kihallgatásra és börtön-be, néhány az utczán odavetett szó miatt; és valódióban gyerekeközök találkoztak. Vladimir nagy-herceg egy idő óta buskomora és komorsága el-ösztalására ebéd közben zenéltet, — noha eddig távol tartá magától a zenét. Oka lehagoltságának legjobb barátja és segéde áltársné, Gravenozoff hercegezt 100 korszak kísértésben portyázásra küldé ki, s ez azóta vissza nem került. — A nagyhercege azon parancsot adta ki, hogy a hercegezt élve vagy halva megkerítsék. Minthogy elcsété gyanít-ják, az eltemetett hullák kiasatnak, de eddig nem akadtak nyomára.

Elveszett pénz. Az Erzsébet-és József körüli utczák e hó 15-ikén reggel 7—8 óra közt egy ur 2175 ftrot vesztett el. A tárgya megtalálást a kapitányság fölcsöztölte. A férfi vissza a pénz, kap jutalmul 300 ftrot. De a megtaláló még nem felelt meg a fölszólításnak.

Egészségügyi szolgálat az államvasutaknál. A m. k. államvasutak egészségügyi szolgálatát 1. igazgató főorvos felügyelete s vezetése mellett jelenleg egy főorvos segéd, 2 gyári orvos és 30 pályorvos által gyakoroltatik. A m. k. államvasutak egészségügyének szervezése s vezetése egyébb iránt már az 1875. évi nemzet-közi brüsseli orvos-congressuson, úgy legújabb-ban a berlini német császári birodalmi egészség-ügyi hivatal által is öröndetes elismerésre talált.

Csongrád-on a boldogasszony-napi buscu alkalmából az idén is megtörténtek a szokásos ténzérigalmat, mely a mult évkénél fényesebben ütött ki. Messze vidékről jöttek a „székely“ hogy részt vegyenek a kedélyes mulatságon. Tudósítónk fel is említi egy sor nevét; de bármily tizes volt is a táncz, a háború még tize-szebben veszi igénybe lapunkat, s így csak az öld talált nevetek említjük fel. Ott voltak Draskovics Béza, Fegyeházáról, Amazur Teréz Szentesi, a Kádár nővérek, az Észes nővérek, Rági Etel és egész sora a szépeknek Csongrádról.

Föld és víz alatti kábel. A németországi földalatti kábel nagy részének építéset mult julius hó 23-án fejezték be. A Berlin, Mainz-ot, m. Frankfurtot, Lipcsét, Hallét és Kastelt összekötő 80 mérföld hosszú földalatti kábel a Kastel és Mainz közötti rajnai kábel elcsélesztésével tökéletesen befejeztetett. Fent jelölt nap-on ugyanis a zár-kábel gyorsan és biztosan becsat-olták egy gőzóról a Rajna hullámaiba, mire az a mainzi parton a szárazföldi kábelhez összeköt-ették. — A mint a Hamburgba és Kiebbe vezető földalatti vonalak befejeztetnek, a mainzi vonal Kölnre és Strassburgba is ki fog terjesztetni.

Különbség. „Mi különbség van a poenitencia-tartás és a házasság szentsége“ között? — A poenitenciánál először jön a szánom-bánom, aztán az öröm; a házasságban pedig először az öröm, aztán a szánom-bánom.

Hirlapirói stilus. (A „Temesi Lapokból“). A „Temesi Lapok“ 184-ik vasárnap-i számában egy állítólagos párcei levelező a „Ter-més-eredméről“ igen furcsa czíket közölve, melyet nagy megelépetéssel kell olvasnunk, — ki is nem tudja mi okból, és mily humorizmus roz-sakaratlial vagy bohózatnal akarja e közölgést a sa-

nyaru terméssel körülvezt szomszédai közt Kanada földének kiabálni. — „Borsás igaz volna!“ — de amidőn írt helyt is a rázása pusztító prédját ki-terjesztvén, a termés igen silány létét kénytelenek vagynak érezni.

Tegnap délután 4 órakor a tévirda hivatalban Rakósy Sándor egyetemi tanár ur 8 éves Gyula fia 30 ftrot talált, mely a vesztés fél részére a főkapitányság 14-ik sz. hivataloszlóban letéve van.

Nevezetes templom. Zádár szepességi falu temploma egy óriási fecskefészék. Mintha fecskefészékből lenne építve. Nem kevesebb mint 265 fészék raktak e templom falaira a fcsékek. A mikor a nap felkel, megaryonozza a fenyők sudarait, s e fcseszarj elkezd reggelizni ének, — emel felségesebb zenét alig hallott valaha Szent Péter temploma is.

Halál, esésből. Frommel Vilmos bécsi szület. 48 éves nős kesztvárs tagnap 10 órakor éjelen után a magyar utca 38. sz. a lakására nejevel együtt visszatérvén a lépcsőről leestett, s oly súlyosan megsérült, hogy reggeli 3 órakor már meghalt.

Tolvajbecsületesség. K. nagy-körösi illetőségű ügyvédesség e napokban a zold-ben elhajtvan magát kimutatni, felrúndult a Stráb-hegyre és nagyon neki eshetett az Ebtövs nyaraló-ban a bork, mert azt elhagyva annyira szemérsé-jött az álom, hogy a nyaraló hála megett az ismert svajeci házcsaka féle vétezt lejtőn egy fatöréven felteküdt s oly mélyen elaludt, hogy nem vette észre, valami erre menő suhanca a párna gyanánt fejét alá lélesztett kabátját fejé alá kúszva, odább állt. Felébredvén nagyon meg volt K. ur ökökénen nem annyira már kissé kopott ka-bátja, mint inkább ennek szebeben 2 ft kézfűzést s néhány főnökre bízott s incassálás megkér-tése tekintetéből ré bízott pár szaz ftrot szőlő-váltót tartalmazó tárczaja eltűnésén. Két napon át nem mert szegény K. az irodába menni s talán már öngyilkossági eszmékkel is tépelődött a midőn tegnap posta útján egy ajánlott levelet kap záld-fautazt lakására, melyben az ismeretlen tolvaj a kabátját s a 2 ftrot megköszönve a reaf nézve ha-szonvetlenül váltókat visszaküldé. Ime! S még panaszkodunk a kor ellen!

Hivatalos lapból. A budapesti (pesti) m. kir. pénzügyigazgatóság Regényi János, fogorvos 700 ftros adóhivatalt ölenőrt 800 ftros egy. adóhivatalt ellendör, to-vábbá Beszedés József fogorvosait adóhivatalt tisztelet és ki-vezető A. Lajos rendelkezések alatt álló kataszteri számszám-utóbbi időiglenes müködségen, szintén fogorvosait adó-hivatali ölenőrtébe nevezte ki.

Ügyvédi kamarákból. A budapesti ügyvédi ka-mara részéről közhírre tétetik, miszerint Madarász József (Lak. Sándor-utca 26. sz.) és Sarkány Gyula (alk. Kalos-utca) hites ügyvédek a kamarai lajstromba folytatolag fel-vezték; továbbá Hrabovszky István, budapesti ügyvéd és kamarai tag, Pelső-Eőre, Sztis István udapesti ügyvéd pedig, Szegedre történt elköltözése folytán, a fenti lajstrom-ból kitörültetik.

Kant nagyméretű. „A tisztá-ész bírálatára“ (Kritik der raienon Vernunft), melyet magyarral lefordított, hirdét előfizetés Madu-nicz Mihálik hírvonalok. A mű elő-fizetési ára 2 ft 0. é. Az előfizetés határideje 1877. október 15-ke. Megjelenési határidő 1877. október 31-ke. Az előfizetés példányokra szánt pénznek a nyomatási költségek fedezésére Madu-nicz Mikálik hírvonalhoz Budapest, ország-ut 17. sz. II. emelet 3. ajtó sz. a. kündendők.

Ráth Mór könyvtudó-hivatalában leg-újabbán megjelentek a következő igazságtügyi i-zeletek: 1877. évi törvényekről, a grámsági és gondnokosági ügyek rendezéséről. Kicsi és nagy alaku kiadás, ára 50—50 kr. — 1877. évi ország-gyűlési kiadás, 50—50 kr. Továbbá: A magyar királyi igazságtügyi miniszterium rendeleteinek gyűjteménye. 1871. évi folyam. Ára 1 ft. — A m. kir. miniszterium rendeleteinek gyűjteménye. 1877. folyam. Második és harmadik füzet, ára 80 kr. S vegre: Utasítás a földadó szabályozásról. 1875. VII. t. cz. azon rendeleteinek végrehajtásához, melyek a minőségi osztályok és tisztázórendelem-fokozatok felállítására vonatkoznak. Ára 40 kr.

Színház, művészet.

Nemzeti színház. Hetényiné Komáromy Mari asszony a tekintetben igen nagy tapintattal választotta meg szerepeit, hogy fokozato-san nehézebb feladat megoldását tűzte maga elé, mintegy bevezető a közönségé ma fogik, a hól ó helyét mint teljesen kipesített művésznő állhatja meg. Különbön „Phaedra“ már előadásá után nincs se hozzáadni, se elvenni valók ahhoz, vagy abból, a mit másodizbeni fel-lépésekor mondottunk. A színpadnak diszre válik s ernyedetlen szorgalom mellett, ha nagyobb concentra jón művészeinkkel és átjáróbb szenvedélyt fejt ki, semmies áll utjában a művészet olimpiaiáj lejtőjén. Most a próbajelenetek kissé elmosdotak má s például a ma is megie-hetősen elejtette nagy szabású szerepének azt a részletét mikor megtudja, hogy férje a királyé, de játékaának becset és inkább magas művészi szemponthól aterálja, s az egész összbnyomást meg nem rontja. — A közönség ma is gyakran tapsolta, egy gyönyörű bukótot is kapott. — N

